

عنوان مقاله:

تخصیص قرآن به روایات و مصادیق آن در آیات احکام

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی چارسوی علوم انسانی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسنده:

سجاد سلامی - کارشناس ارشد علوم قرآن و حدیث

خلاصه مقاله:

پیغمبر و ایمه هدی صلوات الله علیهم هرگز بر خلاف قرآن سخن نمی گویند پس اگر روایتی برخلاف قرآن به مارسید، باطل است . و میزان شناختن روایت مخالف قرآن، آن است که آنچه را به صریح قرآن ثابت گردد، نفی کند؛ یا آنچه را که قرآن به دلالت قطعی نفی کرده است، اثبات نماید . اما تشخیص این میزانمخالفت، مخصوص افرادی است که به علوم و معارف قرآن آشنا باشند . پس مقیاس شناختن راست و دروغ اخبار، فهم هرکس نیست، که اگر چیزی را نفهمید ، بگوید دروغ است ... و اما روایات وارده در بیان مقیدات و مخصصات، مخالف با آیات مطلقات و عمومات نیست؛ چه مربوط به اصول دین باشد، یا مربوط به فروع دین یا غیره . مثلا روایات وارده در بیان احکام و مسایل وضو و غسل و تیمم، مخالف آیات مطلقه ی نازله درباب وضو و غسل و تیمم نیست؛ و همچنین روایات متکفل احکام نماز و روزه و زکات و حج و معاملات و غیره، که چندین هزار روایت است، مخالف با آیات نازله در عبادات و معاملات نیست؛ چنانکه مثل آفتاب روشن است .

کلمات کلیدی:

قرآن- تخصیص-آیات احکام- روایات- آیات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/604953>

